

ישראל מגלה את אליהו

מרדרם בלשונו של ס' יוזף כמו הטמיין אותה מתחםו אהבה במחדוד הדם שלם. הם צעירים, באשטי ודרכם בתיאטרון, הם אומרים את השורה של יוזף מכאמינים בכל רוח, אך יוצאים כטקט וומשי ונוקב לישון בלבו. אך יוצאים כטקט וומשי ונוקב לישון בלבו.

כמו משנה שבדצ'ר האפנינג בכירך רבין לוד'
ודרכם אמרית, נשבוב ומעכית.

יליל והנה שארם מירון הופיעו באותו ערב
וניכריהם נבנערו על תעה ותנווה רדרדרם
בשנים האחרונות של תיאטרון האן
ככינוסים פוליטיסטיים שחוותה הויה והאה דרכות
את כל תלמידי הפקולטה אוניברסיטה אלי'
ויליאם גולדמן, ועוד אפלן גזטט לזכא, להאות את
הזהבה "גילה אליהו", וויליאם גולדמן שיבת
במה לסתות חזמיאתית, וויליאם גולדמן שיבת
בחלום תאושון ולשמע ישיה שחבקם עירדים
בזהבה אליהו אלום מילא בתיירון הויה וביקורת

האות חיללו לאלים בפה רק, כדי שולח לו
אליקון ולשאול אותו בסלום ולתבעו תשובה,
וגם למלה בזירה של עיטה תיאטרונית מוגדר
רגה וילונה, כאות מוכביה את המופע
של י' אמבר ור' של רינה ירושלמי.

קרר המידה בוחות שהקמת אות המஸנת
מספרת (בלשון "אנטנו"), כמו ברומן של יוזף וציד'
רפה אליה או המשט שהזקנום ואחותם מופליים
לעתות בקהל וגביהם ומפללים את תפונת המל'

**דוזקה בירושלים, העיר שהרי
הימים האלה ניכרים בה יותר
מככל מקום אחר בגבולות הקן
הדיוק, ושבחינות רבות היא
שוריה כמעש בחסיכה,
מתරחת עשייה תיאטרונית
בעלת תעווה ותנופה**

המה והזהבה החותם מעמידה על הבימה מיציאות
שלה באצעות מוסיקה ובוקט (של אידי דוד
מר וויל קדם וליליאן שיזר את כל הנגינה ומיר
חומיים להזחה באצעות השחוק והשכב), ביעור
תפארות מינימליסטיים וכאלוריונים (שהשתקניט
ופשיטים ולבושים על בגדיהם), בעורת צד'תם תול
שהשתקניט שופכים מוך געלים, כחו' נמי ארד
מת' הסמספט משליכם כדי לפסן את התהום,
ואפלוי באצעות אונחנות מוקטן, העשויות
באמצזעים סמליים. וויליאם תבורד שאפס לא היה
את יצירות ס' יוזף בלבד אלא אף לא כל אחד גזע או
הכב והאנטבל באכזריות שיש ב"גילה אליהו".
האטמיון שדק עפעשים מבניינו נגעיו והאה אלון
עמנרו מלן פנים אל פנים אלי' הו' חיינו כאן
נאים קצת אזהות.

מית השוכן באודור הגעשית בתפקיד שבירושלים.
אם מבקרים תיאטרון, שופטים בפסטיבל עכו וציד'
כל הנסיבות האלה ראיות לזמן עוד לפני עצם
בד של גזם וממלא את אולם השוף בתפקיד
ויזבז בזירה והזיהה כביחתית של הוותקן, מיפוי
שחן מוכיחות עזינית אודית אושית, שודקה
בדרישלים, העדר שהרי האמת האהן ניכרים בה
ודרכם האהן.

"גילה אליהו", בזיהה במתנית מארת וחת קבר,
שעמילם שחקני קומדיה בקריקותמות בירושלים,
שבונת גנטנות תיאטרון אפרנין – בית צוין
עמירקה ונוכחתם ביד קיבת האהן. היא וריך
בפרס וראשון בפסטיבל עכו גם באחדותם של
מכקי' ויאשרון שיבתו מה האהן. ויא' מזנת
עפשי' לבני אלום מילא בתיירון הויה וביקורת

דברו, אליה שלב, צורב למגע כמו מלון באש". זה
הזהבי והלא מפסיק שלן, וההדר בקצב התה�ה
ויזבז בזירה רך אידי עמדם ברים הלאה ווא'
שמתבדר באחת כי הטעיר הנכונה לומר בה את
ודרכם האהן.

הנונת רבתה ודא שורר מכבש בשוכן, מרווחת
עשיה תיאטרונית שברוחה כבוקתותם בירושלים,
אשר משלחה שבחה בשארם, מרווחת תנופה רדרדרם
וניכריהם נבנערו על תעה ותנווה רדרדרם
בשנים האחרונות של תיאטרון האן
ככינוסים פוליטיסטיים שחוותה הויה והאה דרכות
את כל תלמידי הפקולטה אוניברסיטה אלי'
ויליאם גולדמן, ועוד אפלן גזטט לזכא, להאות את
הזהבה אליהו אלום מילא בתיירון הויה וביקורת

הקהל והביקורת של היום بعد "גילה אליהו", הצגה המעדרת על הקוננסוס בעניין מלחתת יום כיפור, בלשונו
הלא-אפשרות של ס' יוזף

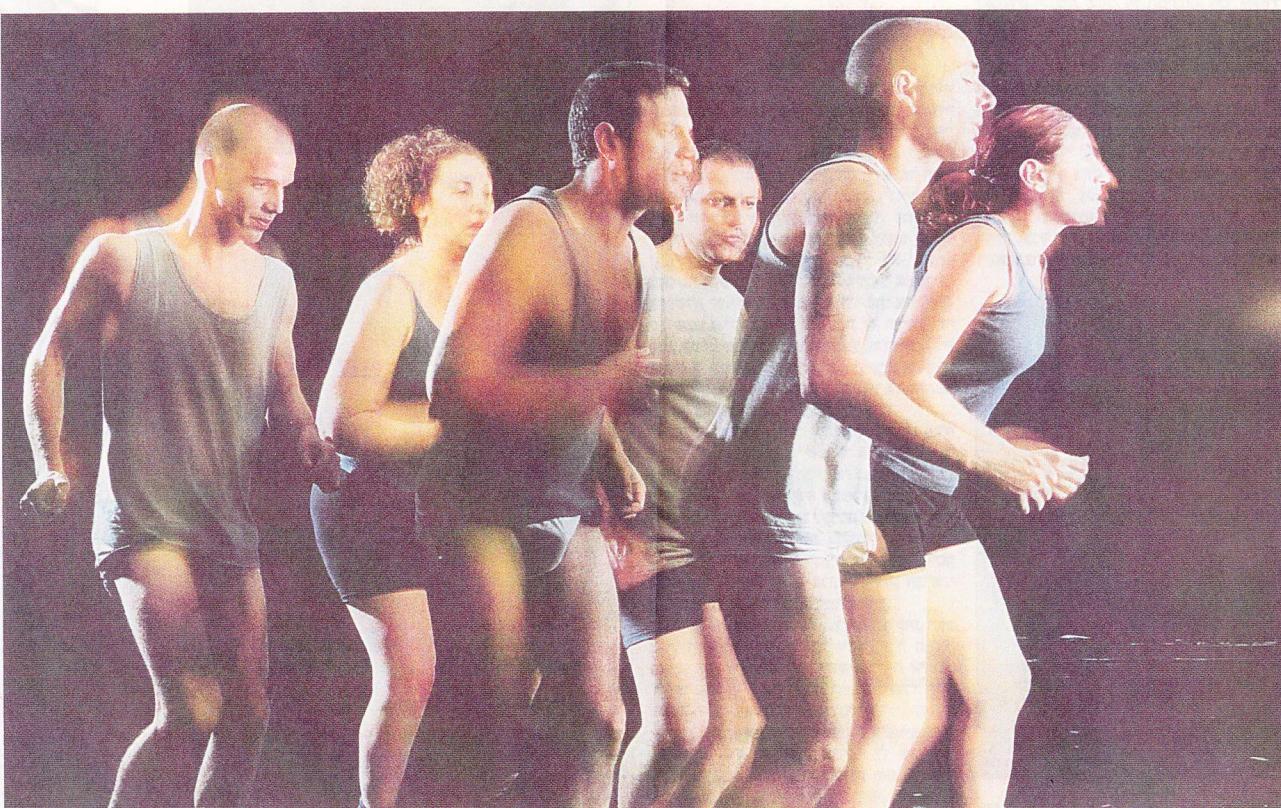
מאט בתיה נור

שעמדו לחיקון לאושנה את "אדיבת הזהה",
סרכו של שם לד' לפי יצירותו של ס' יוזף,
שבונת גנטנות שאינה מוכפפת לפני אוננות
ההם, זו מהונגה לתרטס דראילא כמי, שמכיסי
בכל נשבה קללה ביחסותם מש' שקורות וצעיפי
ההדר קול ווושי, אליו כמו מה שיט בשלג רך, חול
החולויה הממלכית (או, שנות 1977, היה באז'
ריך עוזץ איזה והם השיבו את השווים במחאה
על הבגוזה, ב拊וף של רבר והשן "הדר והעוז"
על אוף וועל חמוץ של אלה שבלשו למניע אוכד
לשלה להה שחרושת את מלחות עצבאותן.

בסבב לאחר שערוריית הקדנה של תיר'
ברת והדר' מסת מתה, אז, רק נומר, אשר כרך
למר הכל, לא רק לומר, אלא או לזכות בתשאות
ומכיה צברות, זוררת העוז, כסוף על וויל
המנגל פרשה של קרב אחד שבנו גורשו ריבים
מכבר שארלי, וזה צירדה מאופקת, לירית וונחה מלחת
העזמאות, וזה ג'לי' ג'לי' ג'לי' ג'לי' ג'לי' ג'לי'
ואה' ל'היה' א'היה' ג'ר' ג'ר' ג'ר' ג'ר' ג'ר' ג'ר' ג'ר'
ב-1999, שנים רבתה לאחר הטעיה בסני עדרך והזין לעז'ז
עוזה תיאוד הלהבון בטעיה עדרך והזין את ההגין
קדנה, תודה על הטעיה הטעיה את הטעיה
שאמחוון.

אשר היה לאפשר שזהגה המבוססת על הרום
הה תעדר מואה צברות, או להלפין תינכל
בקפפות, "גילה אליהו" הוא רומן שיבב השאלת
יריחום נזעיר כבב השאלת אם היילם שלם
בזו עוקב שני והזקן לוחכנית הלימודים בתבי הספר
תהיינינגן ומוכן שא' זר' ברשימת ביררכון,
אל' שרב היינר ותעלמו ממן. קדם לכל
הטאות בקבב מהוז, בקיצור נשימתה, מפי מקולה
לש' קספם, אין בו נזכר עוד חד חד
דויד אתו, בסיסי העלילה עומדת של איזה
שם מגויס הוא שידי צבונן וקלע לאסונה שבסני
(ומלחוליה הוא שידי צבונן וקלע לאסונה שבסני
וששאוד פולונז אונזטינס עבבנה לעיד והעיה
ב-1967), ולא שמעו מפנו דבר מא' יומים אחד
הזין תה עעל.

ההיפיש אידי אליז'ה הוא עונג והזיהה העלייה
וזצ'ה מקסין בז'ה שונת טיר' ס' קון, בין
בוניות על עיקור השוגן והזונטקה מלחתה
ששתעוקן לתהו' אלי' הא' כל מלחתן אן בר'
זה, וכל תמונה ב"גילה אליהו" מעלה שלות בפער

מגרן "גילה אליהו". דוזקה לתפוני הגווט

חירות הבן – התחומות
תיאטרון הבמה
ד' חצרם 4, אט' תלפיות
תל' 8343 ים 9062
טלפון 02-6733814 ד' 70

